

recognize that market integration is still limited in absolute terms. The foreign operations of multinational firms around the world generate only about 9 % of global output. Exports of goods and services add up to 29 % of world GDP, but even that figure comes down to about 20 % if we adjust for output that crosses borders more than once. Surprised? You're in good company. Managers we surveyed across six countries in 2017 estimated these international production and trade metrics at 37 % and 41 %, respectively [4].

The core of the information society is to increase the value of the factor of knowledge, science. Science is becoming the main productive force that generates innovation and changes the profile of modern societies. Science in the information society is a slightly different phenomenon than it was in the industrial age. Science itself becomes the information industry, and industry - science. The specificity of globalization is manifested in the fact that it, bearing a generally global character, affects not only the processes occurring at the macro level, but also directly affects the daily lives of people, changing their value system, thinking, behavior that is formed in the process constant contact with representatives of different cultures, as well as under the influence of the media (media). As a result, we observe that there is an identical transformation of family, cultural values in different regions of the world, unification of clothing styles, fashion patterns, etc.

Resources

1. Ващекин Н. П., Мунтян М. А., Урсул А. Д. Глобализация и устойчивое развитие. Москва, 2002. 586 с.
2. Bagirov A. New information technologies in international relations. *Международная Жизнь*. 2001. № 8. Pp. 90 – 96.
3. Bell D. *The Coming of Post-Industrial Society. A Venture in Social Forecasting*. New York, 1973. 618 p.
4. Ghemawat P., Altman S. *The State of Globalization in 2019, and What It Means for Strategists* [site]. URL: <https://hbr.org/2019/02/the-state-of-globalization-in-2019-and-what-it-means-for-strategists>.
5. Giddens A. *Discusses the Globalization Debate* [site]. URL: <https://carnegieendowment.org/2000/07/05/anthony-giddens-discusses-globalization-debate-pub-8655>.

УДК 338.23:330.567.2

Почерніна Н. В.

к. е. н., доцент,
доцент кафедри бізнес-консалтингу та міжнародного туризму,
Таврійський державний агротехнологічний університет

КУМУЛЯТИВНИЙ ХАРАКТЕР МАКРОЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ЗАОЩАДЖЕНЬ

Потреба виявлення внутрішніх джерела фінансування економічного розвитку країни актуалізує питання мобілізації заощаджень на макрорівні, у зв'язку з чим політика заощаджень розглядається не тільки як фактор антициклічного регулювання, а й як чинник економічного зростання [1, с. 202]. Оскільки основними власниками фінансових ресурсів вважаються домогосподарства [2, с. 72], то важливим завданням макроекономічної політики є стимулювання організованих заощаджень та подальша їх трансформація в інвестиційні ресурси [3]. У цьому сенсі грошові заощадження населення набувають форми позичкового капіталу [4, с. 153], динаміка якого залежить від «заохочувальної практики» фінансових інститутів та засобів впливу, застосовуваних органами державної влади.

Метою даного дослідження є виявлення кумулятивного характеру складових механізму мобілізації заощаджень домогосподарств на макрорівні. Під макроекономічною політикою заощаджень ми розуміємо сукупність засобів, методів та інструментів впливу держави на прийняття ощадних рішень домогосподарствами. Результативність цієї політики можна оцінювати за приростом фінансових активів та нагромадженням нефінансових активів домогосподарств, а також за зміною частки заощаджень населення у структурі валових національних заощаджень (рис. 1).

Рис. 1. Обсяг заощаджень домогосподарств за структурними складовими та їх частка у валових заощадженнях секторів економіки

Джерело: побудовано автором на основі даних «Рахунки інституційних секторів економіки» [5] та власних розрахунків

Як свідчать дані рис. 1, заощадження населення України демонструють значну волатильність як в абсолютному, так і у відносному вигляді. Причому більшою мірою коливання обумовлені приростом фінансових активів. На наш погляд, однією з причин такої нестабільності є безсистемний характер застосовуваних державою засобів мобілізації заощаджень та недостатній рівень їх аналізу у якості факторних ознак заощаджень у процесі довгострокового та середньострокового планування. У зв'язку з цим, пропонуємо розглядати механізм мобілізації заощаджень за структурою, наведеною у табл. 1.

Таблиця 1

Структурні елементи механізму мобілізації заощаджень на макrorівні

Вид макроекономічної політики	Засіб регулювання	Факторна ознака заощаджень
Монетарна політика	Процентна політика	Процентні ставки депозитних корпорацій за новими депозитами домогосподарств у національній валюті, %
	Валютна політика	Середньорічний курс гривні щодо долара
Фінансова політика	Антиінфляційна політика	Індекс споживчих цін (грудень до грудня попереднього року), %
	Розвиток небанківського сектору	Кількість кредитних спілок
	Політика страхування	Валові страхові премії на душу населення, грн.
	Фондова політика	Індекс ПФТС
Політика доходів	Політика оплати праці	Середньомісячна заробітна плата
	Трансфертна політика	Соціальні допомоги та інші одержані поточні трансферти у % до доходів домогосподарств
	Захист майнових прав	Частка одержаних доходів від власності у доходах домогосподарств, %
Фіскальна політика	Податкова політика	Поточні податки на доходи, майно та інші сплачені поточні трансферти у % до витрат домогосподарств
Політика зайнятості	Стимулювання створення робочих місць	Рівень зайнятості населення віком 15-70 років, %
	Центри зайнятості	Рівень зареєстрованого безробіття, %
Політика інституційних перетворень	Стимулювання підприємництва	Чистий прибуток, збиток мікропідприємств, млн. грн.
Соціальна політика	Соціальні стандарти та гарантії	Наявний дохід у розрахунку на одну особу, грн. Середній розмір прожиткового мінімуму, грн. на місяць
	Захист прав трудових мігрантів	Обсяг приватних грошових переказів в Україну, млн. дол. США
	Політика житлових субсидій	Частка оплати житла, комунальних продуктів та послуг у сукупних витратах домогосподарств, %

Джерело: складено автором

Перетворення неорганізованих заощаджень домогосподарств у стабільне джерело інвестиційних ресурсів в Україні значною мірою залежатиме від комплексного застосування різних напрямів макроекономічного регулювання в межах єдиної стратегії розвитку на середньо- та довгострокову перспективу. Сукупний кумулятивний ефект застосовуваних засобів регулювання можна передбачити за допомогою розробки кореляційно-регресійної моделі на основі факторних ознак заощаджень, наведених у табл. 1, що буде слугувати предметом подальших наукових розвідок.

Список літератури

1. Ryoo, S. Demand-driven inequality, endogenous saving rate and macroeconomic instability. *Cambridge Journal of Economics*. 2015. 40 (1). pp. 201 – 225.
2. Мітал О. Г. Заощадження домогосподарств та їх трансформація в інвестиційні ресурси. *Європейський вектор економічного розвитку*. 2017. № 1 (22). С. 70 – 78
3. Дропа Я. Організація трансформації заощаджень населення в інвестиційні ресурси. *Формування ринкової економіки в Україні*. 2017. Вип. 37, Ч. 1. С. 163 – 171.
4. Македон Г. М. Заощадження домогосподарств: економічна сутність та фактори впливу. *Сталій розвиток економіки*. 2015. 2 (27). С. 151 – 157.
5. Дані з офіційного сайту Державної служби статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

УДК 330.3

Солодка С. Є.

студентка 4 курсу,

ДВНЗ «Університет державної фіскальної служби України»

Науковий керівник:

Качур А. В.

к. е. н. доцент кафедри міжнародної економіки,

Національний університет державної фіскальної служби України

**ЦИФРОВА ЕКОНОМІКА ЯК КОНЦЕПЦІЯ РОЗВИТКУ
ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА**

Сучасні соціально-економічні перетворення в житті суспільства не можуть виникати самі собою, вони є наслідком тих змін, що відбуваються в суспільстві, економіці, політиці тощо протягом багатьох десятиліть, а значить, визначивши періодичність таких змін, можна визначити перспективу розвитку як суспільства в цілому, так і економічного розвитку зокрема. Знання, що нам дає класична економічна теорія, дають можливість зрозуміти деякі сьогоденні події і передбачити подальший розвиток суспільно-економічних відносин на перспективу [2, с. 106].

Цифрова економіка є складовою частиною економіки, в якій домінують знання суб'єктів та нематеріальне виробництво, тобто основний показник під час визначення інформаційного суспільства. Розвиток цифрової економіки та формування інформаційного суспільства є глобальною тенденцією, що сприяє стрімкому розвитку інновацій, технологій, залежить від людського капіталу та може суттєво прискорити розвиток кожної галузі та економіки загалом [1, с. 8].

Згідно теорії «довгих хвиль» М. Д. Кондратьєва, сучасний світ знаходиться в п'ятому технологічному укладі (1980 – 2040 рр.), ядром технічного прогресу якого є електронна промисловість, обчислювальна, оптико-волоконна техніка, програмне забезпечення, роботобудування та інформаційні послуги. Виходячи з розрахунків деяких вчених (О. Айвазова, А. Кобякова), періодичність циклів, розпочинаючи з тієї точки, на якій зупинився М. Д. Кондратьєв, можна визначити, де знаходиться світ сьогодні. Це період знижувальної хвилі (з 2000 – 2007 рр. до 2015 – 2025 рр.) та підвищувальної (з 2015 – 2025 рр. до 2035 – 2045 рр. (прогноз)) [2, с. 106].

Розвинені країни приділяють прискіпливу увагу щодо гармонійного розвитку системоутворювальних елементів цифрової економіки, інформаційного суспільства та економіки знань. Для України у наявний складний період надзвичайно важливо якнайшвидше трансформувати традиційну економіку в сучасну інформаційну інтелектуальну цифрову. Це безальтернативний шлях розвитку. Інакше – неминучі подальші соціальні, економічні кризи